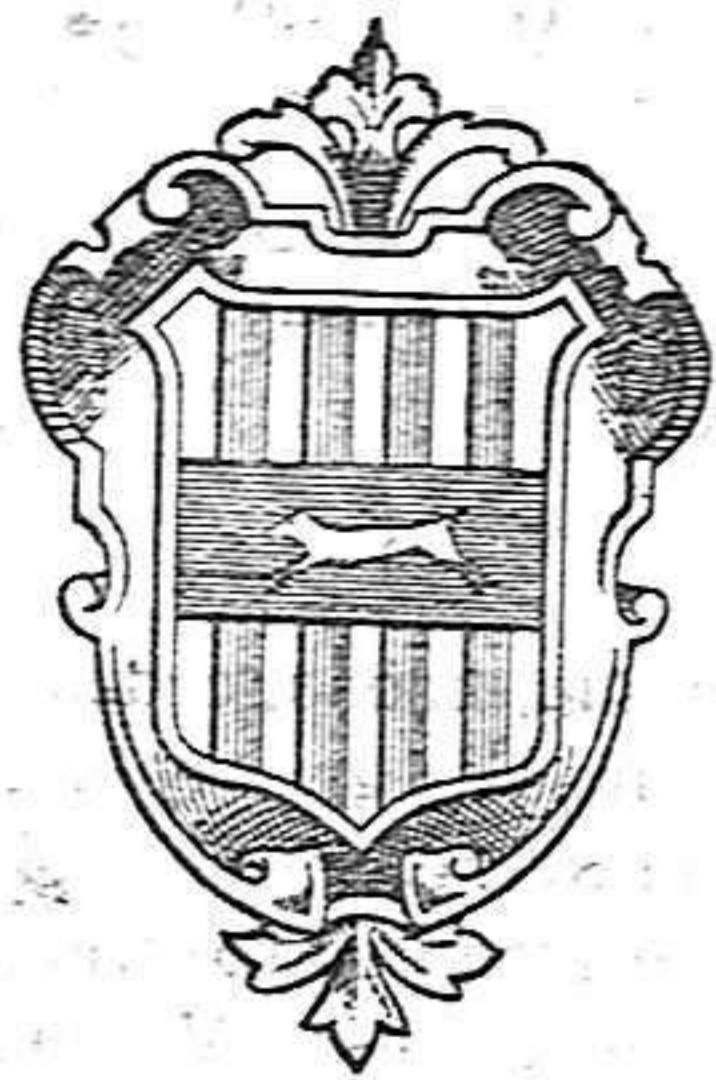

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any IV

SETMANARI POPULAR
INCA 25 DE FEBRER DE 1918

Núm. 164

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

COREMALS

TOT L'HOME CRISTIA

Fe és saber, havem dit; i per saber és preciç apèndrer, i per apèndre és preciç comensar per voler apèndre. La Fe és ans que tot un dó de Deu, una gràcia de Deu, i per això ha de demanar-se humilment, i tot bon cristià ha de demanar-la para sos germans que no le tenen. Però la gràcia de Deu se val ordinariament per aquells efecte dels medis naturals, i sols rara vegada se dona la Fe miraculosament i per medis extraordinaris. I lo primer dels medis ordinaris per adquirir la Fe és, com vos deia voler-la i buscar-la. Diu lo sagrat Evangeli: «Qui busca, troba; i a qui truca se li obri la porta.» Lo qual indica que aquell qui vol tenir Fe ha de demanar-la a Deu i desitjar-la i voler-la. Per això ls enemics principals de la Fe son dos: l'orgull i l'indiferència. L'orgull que no vol humiliar-se a demanar la llum; l'indiferència, que tanca voluntariament los ulls per no veurer-la.

Diuen que hi ha molts incrèduls i lliurepensadors. No, senyors, és equivocat. N'hi ha molts menos de lo que pensem. Per negar una cosa i per discórrer lliurement sobre ella és preciç antes haver-la coneguda. Jo no sé astronomia i no'm don vergonya de dir-ho, perquè mai la he estudiada. Però si'm posés davant d'un astrònom i negués o fes burla de lo que ell ensenya, jo no seria un incrèdul, ni un lliurepensador de la astronomia, no seria més que un tonfo desvergonyat. Aixís passa amb la majoria dels que neguen la Fe. Neguen lo que no coneixen, i neguen sense saber lo que neguen.

Sapiguda és aquella anècdota, ben espi-granàtica per cert, d'un jove comissionista que viatjava un amb capellà, i conversant li digué el comissionista al capellà: que ell era incrèdul. — ¿De modo, digué'l capellà, que V. no creu? — No, senyor, respongué tot satisfet el viatjant. Som lliurepensador. — Però replicà lo capellà, ¿qué és lo que V. no creu? — Pare, lo que ensenyen vostés. — Mes digui, senyor, ¿qué es lo que ensenyem nosaltres? ¿Sap el *Crec en un Deu*? — No, senyor. — Doncs vosté amic meu, no és un incrèdul, ni un pensador lliure o no lliure; V. és un pobre ignorant.

¡A quants, senyors i amics meus, podria aplicar-se la mateixa resposta!

L'enemic doncs de la Fe no és la ciència, com diuen molts; és la ignorància: i per això el bon catòlic o que desitja ser-ho, el que ha de procurar principalment és saber, és instruir-se. El Catecisme és, per dir-ho aixís, la ensenyança primària de la Fe, però no deu bastar-vos moltes vegades. El sant Catecisme és lo *minimum* de la instrucció religiosa que deu tenir un bon cristià, i sens lo qual ni pot salvar-se, perquè hi ha veritats en ell que són necessàries per la salvació, fent-se aquesta impossible si se ignoren aquelles, encara que sia sens culpa.

Peró ademés ha de tenir lo catòlic un conexement més complet de lo que significa la seva professió de tal, no diré com un Sant Pare, ni com un doctor, ni com un catedràtic, ni com un senzill capellà, sinó com un bon cristià.

¿Ho voléu amb més claretat? Un bon cristià ha de saber lo pertanyent a sa professió cristiana, com un bon advocat lo pertanyent a la abogacia, com un bon metje lo pertanyent a la medecina, com un bon fabricant lo pertanyent a la fabricació, com un bon sabater lo pertanyent a l'art de fer un parell de sabates. ¿I per qué no? solsament los que tenen la professió cristiana podrien excusar-se de saber lo que pertany a ella, no podent-se'n excusar ni ls advocats, ni ls metjes, ni ls fabricants, ni ls sabaters?

I no obstant aixís passa, per desgràcia i per vergonya. Si sortiu a la plaça o a la rambla un dia de gran concurs, i preguntéu: ¿qué son tots aqueixos, moros o cristians? Cristians, diràn de seguida, i és veritat, gràcies a Deu. Son cristians; però solsament perquè no som moros. Pero, si a continuació preguntasseu a cada un d'ells la *Crec en un Deu*, com an aquell comissionista, si'ls demanésseu el símbol, el programa de la seva Fe, ¿quants podrien respondre que'l saben i que'l entenen? Val més que no'l fem aquest exàmen, perquè pocs serien los que no'n surtirien carbas-sejats.

Es, doncs, senyors i amics meus, convenient, és necessari, és imprescindible conèxer nostra Religió, i per això és obligatori lo instruir-se degudament en ella. Los pares havéu de donar aqueixa ensenyança

elemental a vostres fills, no reservant-la sols pels mestres del co-legi. La Fe no ha de apèndrer-se com una asignatura qualsevol del batxillerat. La Fe ha de ingerir-se en l'ànima del noy, com la llet en lo seu cos, per medi del primer magisteri que és el del pare i de la mare. I juntament amb ell ha de anar desseguida lo magisteri oficial de la Iglèsia, qual representant oficial en cada localitat és la parroquia. Xics i grans, havéu d'anar a la iglèsia, a on tot ensenya i tot educa i tot inspira la Fe: la paraula del predicador, les cerimònies del culte, los cants litúrgics, les imatges dels altars, les festes del calendari. «No tenim Fé.» diréu, i jo vos replicaré: ¿I qué havéu fet per tenir-la? O encara més ben dit: ¿qué no havéu fet per no tenir-la? ¿qué no feu cada dia per pérdrer-la?

Diu que preguntaven un dia a un metge molt subj, ¿quin era lo millor medi per allargar la vida? l' metge respongué: ¿sabeu quin és l' emedi més bò per allargar la vida? Doncs, el medi més bò és procurar no escursar-se-la.

Gran sentència, i que té molts significats, i que aplicada al nostre cas vol dir: ¿sabéu el medi més bò per adquirir i conservar la Fe? Doncs és fer lo possible per no pérdrer-la a gratient.

† FELIX SARDÀ SALVANY

Deis llibres imminents

EN FER-SE FOSC

Quan va enfosquint-se el cel
i s'adormen, manyàgues, les onades
al bes del primé estel,
i les serres es tornen violades.

d'enllà de l'horitzó,
volant com un ocell de benaurança,
ve a terra una cançó
d'amor, d'enyorament i d'esperança.

De terra cap al mar,
rasant sobre les ones neguitoses,
hi vola en un cantar
l'amor i l'oració de les esposes.

Si es troben pel camí,
cançó i cantar amorosits es besen;
com arc de Sant Martí,
ajunten als que canten les que resen.

esposes i marits,
quan el missatge els rostres apetona,
miren, embadalits,
com un riell de lluna sobre l'ona.

I, en el misteri sant
de la fosca amorosa i rondallaire,
d'enyorament els cors va acarona
i un florir de petons perfuma l'aire.

PRÉSENTIMENT

S'ouen passos resonants
xericant, s'obre la porta,
i en la fosca de la nit
brilla un llum nimbat de boires.

Relliscanta, pels teulats
l'aigua cau de gota en gota,
i el fanal ratlla de llum
oscil·lanta les llambordes.

Carré avall, cap a la mar,
els esclots del vell ressonen:
carré amunt munta el brogit
de la mar, que el vent arbora.

La finestra s'ha aclarit
amb un llum, que tot tremola,
d'un ciri de monument
i a una verge dolorosa.

El bon vell se'n va a varar
(dels que varen, molts no en tornen);
resa trista la muller,
i la Verge talment plora.

DESIG

¡Com m'atrau la muntanya orgullosa
que llunyana entre núvols cimeja
i en un mar de claror se rabeja
retallant amb sos pics el cel blau!

D'eixa vall fredoliga i ombrosa
com ansia passar-ne la ratlla!
com voldria pujar a sa espalla
per a veure un afrau i altra arau!

O muntanya, a la posta daurada,
ara blava i després violada!
Com en l'ombra ta imatge se fon
i entre boires negroses i blaves
prens color de les coses llunyanes
que no s'han d'assolir mai del món!

ROSARI

En l'ampla cuina, per la llar fumada,
dansen les ombres;
i el vent, que udola fent drigar els vidres,
bat la finestra.

Peten les tòries revinclant-se: fumen
soques d'alzina;
i bull, penjant dels calamàstecs, l'olla
negra i cremada.

El nas humit escalfa el goç, que ronca
al sentir fressa;
feta una bola, vora el foc la gata
se socarrima.

La masovera, diligent i d'esma,
bara les portes;
l'avi, d'ulls molls, amb el basto de suro
furga les cendres.

I el masover, llevant-se la catxutxa,
treu el rosari
i mirant si hi son tots, se senya i resa,
el parenostro...

FERRAN AGULLÓ

EL CUENTO SEMANAL

EL LIBRO DEL ANTICUARIO

I

Alcoba antigua, lujosa, ordenada, de rica solterona. Entre una gran caja de caudales y un coquetón *secreter*, una Hermana de la Caridad desgrana su rosario a la cabecera de una cama Luis XV, en donde se halla postrada y gravemente enferma la señorita Juana María de X.

Entre sus ferrosas manos, aprisiona un antiquísimo devocionario legado de sus mayores. *Ella* lo ve claro:—se vá—; mas lo afronta serenamente, cristianamente; *ella* lo ha pedido todo, hasta la Extrema-Unción y lo ha recibido todo con alegría casi infinita, con sonrisas de bienaventuranza anticipada, a pesar de sus dolores agudísimos. . . está pues tranquila.

De súbito, una helada idea cruza por su calenturiento cerebro y exclama angustiosamente, en voz débil y entrecortada:

—Hermana... un trozo de papel y una pluma... del *secreter*... ¡oh, presto!... ¡Tal vez pende de ello la salvación de mi alma!... ¡y yo sin acordarme!...

¡La dama garabatea unos reglones en una nítida cuartilla, que firma: dobla el papel, le introduce en el devocionario, cierra sus manecillas de oro... después, el supremo esfuerzo le arranca un hiipo mortal... luego, una convulsión... y el nombre santo de—Je...sús...—sale de sus cárdenos labios y con él su espíritu...

II

Han transcurrido tres días; la escena en la misma alcoba. Su sobrino Roberto heredero ab-intestato monologuea:

—¡Córcholis! ¡Guirlache!! Debo haber nacido de pies; ¡ah mi buena compañera de mis ensueños!, (a la caja de caudales), tu encierras entre acciones y escrituras de fincas, el milloncete y medio de mi tía y de tí pasará a mis manos, a las del libertino, como me moteaba esa beata sesentona... ¡Puf! y que cuadro mas pastoril... pues y este tapiz de la Conquista de Granada... ¡Hola! olor a incienso, me marea, un devocionario... mas noto, que estas tres antiguallas son muy *antiguas*: quien sabe si el anticuario... ¡Bah! con el piquillo, si las compra, tengo para esta noche en mi partida del casino...

III

Al día siguiente en casa del anticuario.

—Vea el caballero estas tres sublimidades artísticas, que poseía la señorita de X... El cuadro es sencillamente ideal, en expresión, plasticidad y arte, gran arte: y casi regalado, once mil pesetas... El tapiz como ve el caballero es de lo nativo, ya no existen de su tiempo, sin perder ni un color, ni una línea: y arte detallista, figese el caballero en la guadralpa de este brioso alazán, y casi de balde, siete mil pesetas... El libro, este devocionario uno de los primeros que se dieron a la estampa, con pri-

mitivos gravados ingleses y bretones, y casi dado, tres mil pesetas...—

—Está bien; abreviemos, *tonne*: uno... dos... tres billetes de mil pesetas; mío es el devocionario.—

¡El caballero Carlos, primo de la señorita de X; con el comprado recuerdo salió a la calle; y entre apenado y curioso lo examina: un escrito hay en él, es de su prima y en asombro dolorosa lee: «Dejo heredero universal de mis bienes a mi primo Carlos de X, él debe cumplir los encargos que conoce...» Un testamento ológrafo en regla.

Santiago Vilella Crespo de Quirós.

A LOS EMIGRANTES

AVISOS MUY NECESARIOS

1.º *No emigres*. Si no tienes necesidad o causa grave para emigrar, *no emigres*.

2.º *Se han arrepentido la mayor parte* de los que han emigrado, *pero ya tarde*.

3.º Si tienes que emigrar, *pide consejo*, antes de emigrar, o al Párroco, o al Alcalde, o a alguna persona prudente, sobre todo si ha sido *emigrante*.

4.º Si, después de bien pensado, te resuelves a emigrar, *escribe* o *pide* a esas personas que *escriban al Secretario de la Asociación Española de San Rafael* del puerto más cercano a tu pueblo.

5.º *El Secretario de la Asociación de San Rafael* de alguno de esos puertos te contestará cuanto antes, dándote todas las instrucciones necesarias.

6.º *El Secretario de la Asociación de San Rafael* te hará estos favores:

Te dirá *cómo viven* en el punto adonde tienes que marchar.

Te indicará los *documentos* que tienes que sacar.

Te dará muchas facilidades para sacar el *pasaje* antes de salir del pueblo.

Te saldrá a *recibir* en la estación y te procurará *hospedería* buena y barata.

Te ayudará en el *embarque* para que hagas el viaje en buenas condiciones.

Te recomendará al punto de tu destino, si traes *buenos informes* de tu Párroco, o de tu Alcalde, o de alguna persona digna de crédito.

7.º Si escribes al Secretario, pon en tu carta todos estos datos: *pueblo, Arciprestazgo, Diócesis, provincia, tus nombres y apellidos, naturaleza (pueblo y provincia), domicilio actual (pueblo y provincia), sexo, edad, estado, oficio, instrucción (si sabes leer y escribir), situación militar, a qué piensas dedicarte en el punto adonde vas*.

8.º *Si sigues estos consejos*, te librarás de muchos gastos, de muchos disgustos y de muchos *ganchos* y pillos, que de otro modo te explotarán.

De «El Social»

ELS FETS MILITARS

CANVI DE CLIXÉ

Amb una llanterna de projeccions veureu reflexat a la pantalla un paisatge de l'ardent Africa, on el sol roent fa suar les pedres. Canvieu el clixé i veureu un tros de Sibèria amb dos mestres de neu, la vista del qual us fa cercar l'abric ni que sigui el mes de agost. M'ha vingut aquest similitud a la memòria al veure el que passa amb la tan debatuda i sacsejada ofensiva alemanya en projecte. Llegiu la majoria dels diaris francesos i trobeu que us anuncien la ofensiva per un dia d'aquets i us precisen si serà per Nancy o per Reims, pel Mosa o pel Lys. Canvieu de clixé, o de diari, agafeu «Le Temps» i trobeu tot el contrari.

Ofensiva alemanya? No pas per ara. Els alemanys no estan per ofensives ni hi estaran per molt temps. Es mantindran purament a la defensiva perquè no poden fer altra cosa, i perquè pensen tenir Bèlgica, tenim part de França tenim part d'Itàlia i Sèrbia i Montenegro i Romania; doncs bé. ¿perquè ens hem de molestar? Que ens ho vinguin a pendre si poden...

El gran consell de guerra de Versalles acaba dient «Le Temps» — ha resultat «anar-ho a pendre», i ho farà amb una ofensiva general a tot el front quan l'exèrcit americà estigui a punt.

Si és així, la cosa va llarga. Molts se refien dels alians del nord americans, i no sé, perquè em temo que els costarà més el farciment que el gall.

DE LA «VEU DE CATALUNYA»

PUBLICACIONS REBUDES

«D'ACI D'ALLÀ»

Hem rebut el segon número del «magazine» «D'aci d'allà» que publica la «Editorial catalana S. A.» una de les més interessants publicacions de l'«Editorial Catalana», i on els valors literaris, artístics i científics són aplegats en delicada cura, oferint un conjunt senzillament admirable.

En la coberta admiram un dibuix d'En «Joan d'Ivori», molt bellament traçat; l'assumpte, la línia i el colorit, fan un conjunt de delicadesa, de bon gust, d'exquisidesa artística.

Trobam en el text: «Ramon Lull i la Terra Santa de Jerusalem», magnífic treball de l'autoritzada ploma de mossèn Llorenç Ribes, il·lustrat amb reproduccions de incunables i manuscrits i vistes del Sant Sepulcre. — «Els jocs de la infantesa de l'antiguitat», per Aureli Capmany, acompanyat de reproduccions d'estatuetes trobades a Sicília. Tanagra, i gravats en pedres precioses, dibuixos en vassos i monedes, etc. — «Sota terra», interessantíssima informació d'En Josep M. Co de Triola, amb fotografies de molts avencs i coves. — «Els ministres catalans que hi hagut a Espanya», acabament d'un article d'A. Rovira i Virgili, amb foto-

grafies dels biografiats. — «Els bandejats», original de Selma Lagerlof, il·lustrat per Joan d'Ivori. — «La plaça del Born», manografia d'En Ramon N. Comas. — «Els vells castells alemanys», per Albert del Rhin, il·lustrat amb fotografies. — «Jup», conte d'En Josep M. Folch i Torres. — «Un mariscal de França català i un generalíssim d'ascendència castellana», biografies d'En Jofre i En Díaz, per Joan Carnet, amb molts retrats d'ambdós. — «La nebulosa de Andròmeda», per T. Vendrell. — «Romanç del goig de tenir germana Garau de Liost». — «La pietat de la reina Alina», conte de C. Riba Bracons», amb dibuixos de Junceda. — «A hora del tè», crònica femenina; per Georgina. — «L'humor a l'estranger», reproduccions de notables caricatures. — «Crònica catalana», per X. i «Crònica estrangera», per Rovira i Virgili, ressenyes esquemàtiques dels fets més remarcables succeïts durant el més passat, essent notable la informació gràfica que avalora aquestes cròniques.

Pel sumari que insertam, els nostres llegidors poden fer-se càrrec de la lloable orientació amb que l'«Editorial Catalana» s'esforça en oferir en aquest «magazine» quant d'interès podria demanar el públic en aquesta classe de publicacions.

De seguir aqueixa marxa ascensional que ha empresa la publicació «D'aci d'allà» ben aviat estarà la devantera de totes les revistes similars.

Mallorquines

MANIFEST

El «Centre Regionalista» ha adreçat an el poble de Mallorca un manifest davant les eleccions, donant compte i raó del perquè no ha presentat candidats per les eleccions de diputats a Cort.

Es un document fet de mà mestre i de gran sinceritat i d'orientació política, que val la pena d'esser llegits per tots els qui s'interessen pel bé i el pervenir de Mallorca. Per l'Inca s'en han escampats a balquena.

PER FALTA DE SUBSISTÈNCIES

La qüestió de subsistències que tant preocupa a tot-hom, a Ciutat ha tengut tristes conseqüències an el carrer. Comensà per un estol de dones que anà a damanar carbó a Governació i acabà per fer-se un sequeig an el Moll de carbó, farina, bacallà i altres comestibles. La Guardia Civil, que al principi es mostrava impassible davant les dones i nins que s'en duien carbó, tengué que acabà per donar una descàrrega, que fer-hi llevamenta una senyora i un obrer que s'acalava per cullir una pedra, que diven que hu passa molt malament.

Alguns volen que aquesta revolta estiga relacionada en la vaga general anunciada per tot Espanya, mentres que altres diven que no és així, per quant els paisans no donarem cap tir, provant això que no estaven preparats.

DIPUTATS A CORTS
Diumenge foren proclamats per l'article 29 els diputats de Mallorca a Cortes. Són els següents:

- D. Antoni Maura, Muntaner.
- » Josep Cotoner comte de Sallent.
- » Alejan Rosselló, Pastor.
- » Josep Socias, Gradulí
- » Fernand Weiler, Santagana.

Noves d'Inca

La Junta de Govern de la «Propagadora Baear de Alumbrado» ha publicada una memòria de l'exercici de 1917. En ella es diu que la fabricació de gas és estada ruïnosa per la societat, però que les seccions elèctrica i bancària han donat bons rendiments en que han pogut contrarrestar les pèrdues del gas.

Diu que s'ha tancat l'exercici amb una ganància de ptes. 6.898,98 i que pagats els impostos, queda un remanent de ptes. 3.295,98, i que, no essent bastant per repartir una peseta per cada acció, passa dita quantitat al fondo de reserva.

Fa constar la memòria, que D. Juan Alzina volgué deixar el càrrec de director gerent per motius de ocupacions i salut i que el seu pas per la gerència és estat de reformes útils i necessàries.

Per substituir el Sr. Alzina va esser elegit Director Gerent en propietat D. Pere Balle que hu ere interí.

Pels càrrecs de consellers suplents que deixaren vacants D. Miguel Benaasar i D. Pere Balle són estats elegits D. Sebastià Amengual i D. Josep Signier.

Finalment, fa constar la Memòria la satisfacció de la Junta pel cel i activitat dels empleats que en la seva actuació han contribuït a la bona marxa de la societat.

Tots els vespres que hi ha sermó coremal a la Parroquia e-hi acudeix una gran gentada per escoltar les instruccions de Mossèn Jaume Sastre, que és l'orador sagrat que enguany ens fa la corema.

A Sant Francesc tots els diumenges de corema hi ha sermó coremal que fa el Rmf. P. Moger, Francisca.

Ens alegrem ferm que D.ª Maria Benaasar ja comensi axecar-se del llit de la penosa malaltia que sufreig i feim vots an el Cel pel seu complet restabliment.

A continuació publicam la llista dels mocós que diumenge foren quintats amb el número que tragueren en sorteig:

- 1 Josep Mulet Llinàs
- 2 Pere M Rubert Beltràn.
- 3 Matgi Llabrés Estrany
- 4 Perè J. Llobera Figuerola
- 5 Abdon Beltràn Alzina
- 6 Pau Bauzá Coll
- 7 Rafael Marqués Ramis

- 8 Jaume Figuerola Ferrer
- 9 Miquel Torrens Seguí
- 10 Jaume Amengual Nicolau
- 11 Llorenç Oliver Perelló
- 12 Juan Garriga Ramis
- 13 Sebastià Perelló Sastre
- 14 Pere Ripoll Vives
- 15 Juan Martínez Figuerola
- 16 Pere J. Llabrés Gelabert
- 17 Bartomeu Coll Grau
- 18 Antoni Ferrer Melis
- 19 Miquel Mut Esteva
- 20 Bartomeu Buades Prats
- 21 Francesc Aguiló Aguiló
- 22 Juan Prats Tous
- 23 Antoni Bestard Pujadas.
- 24 Antoni Genestra Truyol
- 25 Rafael Alomar Seguí
- 26 Antoni Grau Nicolau
- 27 Mateu Vidal Isern
- 28 Antoni Llobera Mir
- 29 Francesc Oliver Martorell
- 30 Juan Gual Truyol
- 31 Juan Martorell Payeras
- 32 Miquel Genestra Ramis
- 33 Mateu Ferrer Bal·le
- 34 Jaume Alzina Ferrer
- 35 Juan Martorell Planas
- 36 Manel Fuentepina Fuster
- 37 Jaume Domenech Borràs
- 38 Miquel Quetglas Cantarellas
- 39 Jaume Fuster Cortes
- 40 Juan Fe Albertí
- 41 Antoni Llompарт Rexach
- 42 Juan Campins Beltrán
- 43 Antoni Grau Pujol
- 44 Benet Payeras Serra
- 45 Llorenç Borràs Paris
- 46 Pere J. Fornés Ferrer
- 47 Antoni Beltrán Ramón
- 48 Juan Munar Llabrés
- 49 Martí Coll Maura
- 50 Antoni Martorell Tortella
- 51 Domingo Crusset Villaire
- 52 Miquel Quetglas Pujol
- 53 Francesc Martorell Mulet
- 54 Francesc Ramis Tortella
- 55 Feliu Llabrés Pere ló
- 56 Antoni Cabrer Llinàs
- 57 Jaume Estrany Seguí
- 58 Rafael Rubert Garriga
- 59 Matgí Marqués Fiol
- 60 Juan Ferrer Prats
- 61 Pere J. Grau Busquets.
- 62 Miquel Perelló Mayol
- 63 Sebastià Danús Llabrés
- 64 Juan Beltrán Perelló
- 65 Juan Corró Llinàs
- 66 Juan Areste Mora
- 67 Antoni Beltrán Soler

Ajuntament

SESSIÓ DEL 21 DE JANER

Assisteixen els regidors Corfés, Fiol, Noguera, Martorell, Reus, Rubert, Truyol, Amengual, Ferrer i Morey

Es aprovada l'acta de la sessió anterior.

Tot seguint es sortegen els noms de les persones que han de formar la Junta Municipal. Surten els següents:

- D. Miquel Seguí Rayó carre Palmer
 « Cabriel Amer Beltrán » Alcudia
 « Antoni Llabrés Mut » Coch
 « Miquel Vailespir Cantarellas Distrit 3.er
 « Juan Rosselló Bibiloni Distrit 5.er
 « Juan Bisellach Reus » Oca
 « Francesa Ramis Serra » Terreta
 « Bartomeu Pascual Terrasa Biniamar
 « Pau Martorell Galf » Olmo
 « Jaume Bonafé Nicolau » Corona
 « Antoni Corró Quetglas » Cepo
 « Miquel Oliver Buades » Mesones
 « Francesc Saurina Amengual Palmer
 « Jaume Ferrer Mateu » Oca
 « Guillem Mestre Font » Messones
 « Jaume Mortorell Rubert » Jover

Per poder estimar la riquesa dels fills dels pares pobres, per efectes de quintes, s'acorda que el jornal mig del treballador inquer sia de pessetes 2'25.

A proposta del Sr. Reus s'acorda adquirir un metre de mesurar esquerdà.

El Sr. Reus es queixa que hi ha dos carrers que estan a les fosques i el Sr. Cortés contesta que això és degut a la falta de material elèctric, pero que ben aviat quedaran posats totas els llums que faltén.

El mateix Sr. Reus dona conte que D. Domingo Alzina ha escullit per fer l'hospital un solar del carrer del Elevant de cas *Català* i en conseqüència, segons lo acordat, aquest solar ha de ser adquirit per l'Ajuntament.

El Sr. Amengual pregunta al Sr. Bal·le si hi ha cap nova que efecti a Inca sobre subcistències, a lo que contesta la Presidència que el Sr. Governador li prometé que nos duriem peix.

El Sr. Reus, demana que se acordi sobre lo referent a la instalació de la electricitat al corté de la Guardia Civil.

S'estableix una discursió que dura devers mitja hora, sostenguda pels Sr. Morey, Amengual i Reus, sobre qui ha de pagar l'instalació el Municipi o l'amo del casal corté.

El Sr. Morey demana que se passi a votació

Finalment, el Sr. Cortés diu: En tantes reformes importants que tenim entre mans, ara el Consistori s'entretén discutint unes quantes pessetes. Si l'amo no vol pagar la instalació jo m'encarreg de posar-la.

(Grans mostres d'aprovació a la Sala i anel públic).

El Sr. Bal·le axeca la sessió.

Servicis de la Guardia Municipal

Dia 18, dilluns, foren amonestats distints jovencells que el diumenge anterior havien estats sortejats.

Dia 19, dimars, havent sabut el Guardia Juan Rubert que hi havia un jove que's passetjava amb un billet de 25 ptes. del Banc de Espanya, fals, ho posà en coneixement

del seu Quefe amb qui li seguí la pista trobant-lo dins breu temps. Fou interrogat, donant per resultat que l'havia adquirit amb un pago que li havien fet. Vegent el Quefe que en el fet no hi existia malícia es va incautar del paper inutilisant-lo.

Dia 21, dijous, fonc conduït al depòsit municipal, un fill de família per desobediència al seu pare.

—Per ordre del Quefe fonc conduït pels serenos al depòsit Municipal el famós Francesc Ballarot amb una bona petenera i fent un escàndol perque el mollassen.

Preus de nostro Mercat

Bessó	a	71'00	el quinta
Blat	a	26'00	la cortere
Xexa	a	27'50	id.
Sivada	a	15'00	id.
Id. forastera	a	00'00	id.
Ordi	a	17'50	id.
id. foraster	a	00'00	id.
Faves pera cuinar	a	30'00	id.
id. per bestia	a	26'00	id.
Blat de les ludies	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
Id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	9'00	el quinta

Obres Venals

EN AQUESTA ADMINISTRACIÓ

INCA, MURTA, 5.

MES DE MARIA CASOLÀ. Compost demunt un que n'ordenà un Pare de la companyia de Jesús per M. Durán—40 cts.

DEVOCIONARI LITÚRGIC, arreglat pel Rnt. D. Juan Quetglas i altres clergues—Encuadernat una peseta, en rústica 65 cts.

IN HOC SIGNO VINCES, Poemet Constantiniana per D. Andreu Caimari, Seminarista.—Ptes. 1'50.

CANÇÓ D'AHIR per D. Miquel Ferrà (Publicacions de «La Revista» n.º 10) Una peseta.

APLEC d'Himnes i Poesies del Puig d'Inca del Santuari de Santa Magdalena i de la Creu de La Minyó, de distins autors, dotze composicions.—15 cts.

EJERCICIO DEVOTO para hacer la Hora Santa—10 cts.

ALMA EN VERSO por D. Santiago Villega Crespo—2 pesetas.

DE LO QUE VI EN LA RUTA por D. José M.ª Tous y Maroto—2 pesetas.

DIAMANTONS replagats a l'agre de la Pagsia—Aplec I—(Es una fulla feta en forma de romans) 5 cts.

ESTAMPES de la Puríssima, de la Dolorosa, dels Cors de Jesús i Maria amb la coroneta d'or, i de la Sagrada Família—A 6 ptes el millar.

SANTS EVANGELIS traduïts en romans popular per D. Bartomeu Ferrà—30 cts.

CAMPERES. Poesies per D. Pere d'A. Mulet Una peseta.

FLOR DE CART. Contarella (1891-1999) per Mn. Salvador Galmés i Sanxo—Ptes. 1'50.

PREPARACION para ingreso en la 2.ª Enseñanza. Nociones de Geografía sobre el Mapa por D. Juan Grau y Pujol—Nociones generales de conocimientos útiles por D. Pedro Riber—50 cts.